

עפ"ת 12446/12/13 - דותן ברהמי נגד מדינת ישראל

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

עפ"ת 12446-12-13 ברהמי נ' מדינת ישראל

בפני כב' השופטת הבכירה, נגה אהד

מערערים	דותן ברהמי
נגד	
משיבים	מדינת ישראל

פסק דין

לפני ערעור על פסק הדין שניתן בבית משפט לתעבורה (כבוד השופט אנושי) בתיק פל"א 3805-12-12.

המערער הורשע על פי הודאתו בעבירה של נהיגה בשכרות, סעיף 62(3) יחד עם סעיף 39(א) לפקודת התעבורה.

העונש שגזר בית משפט קמא:

12 חודשי מאסר על תנאי למשך 3 שנים שלא יעבור על העבירה בה הורשע, או, תחת השפעת משקאות משכרים, או נהיגה ללא רשיון תקף או, נהיגה בפסילה.

פסילה בפועל לתקופה של 36 חודשים בניכוי מנין התקופה שרוצתה במסגרת פסילה עד תום ההליכים.

6 חודשי פסילה על תנאי למשך 3 שנים, קנס בסך 2000 ש"ח, והתחייבות על סך 25.000 ₪ למשך 3 שנים.

העובדות הצריכות לענין:

ביום 28.4.2013 הגיעו באי כח הצדדים להסדר טעון, עקב כשלים ראיייתים, לפיו, המערער יודה בכתב האישום, יורשע, הצדדים יעתרו במשותף לתקופת פסילה בפועל בת 14 חודשים בניכוי תקופת הפסילה שתרוצה עד מתן גזר הדין, וכן פסילה על תנאי, קנס, הארכת מאסר על תנאי ובצוע עבודות של"צ.

המערער הורשע, והופנה לקבלת תסקיר לענין עבודות השל"צ.

ביום 2.7.13 הודיע המערער כי לא יוכל לעמוד בבצוע עבודות השל"צ לאור שעות עבודתו, הדין נדחה ליום 9.10.13 לאפשר לב"כ המערער לבוא בדברים עם התביעה.

בפועל התקיים דיון ביום 10.10.13 בלא התיצבות המערער.

בא כוחו של המערער, לא חזר בו מההודאה, וטען לעונש שלא במסגרת ההסדר לאור אי יכולת אמיתית של המערער לבצע עבודות של"צ. בית המשפט גזר העונש כאמור ברישא להחלטה זו.

בנימוקי הערעור:

בית משפט טעה בעצם שמיעת הטיעונים לעונש בהעדר המערער, אשר הגיע מאוחר יותר באותו יום לדיון.

היה מקום לקיים דיון בנוכחות המערער, במיוחד לאור העובדה כי לא היה הסדר בין הצדדים, והיה מקום לבדוק הבנתו של המערער, כי הטעון בפועל הינו ללא הסדר טעון.

ההודאה ניתנה במסגרת הסדר טעון, בהעדר הסדר היה מקום לבדוק עם המערער, באם עדיין עומד על הודאתו.

היה מקום לשלוח המערער לקבלת תסקיר משלים, בכדי לבחון אפשרות עבודות של"צ בשעות אחרות, העשויות להשתלב עם מסגרת עבודתו של המערער.

היה על בית המשפט לשים לנגד עיניו, העונש עליו הסכימו באי כח הצדדים במסגרת ההסדר, טרם שגזר עונשו של המערער.

על יסוד האמור מתבקש בית המשפט לבטל הכרעת הדיון, ולהחזיר התיק לשמיעה בפני מותב אחר, לחלופין להתערב בעונש.

באת כח המשיבה מבקשת לדחות הערעור.

המערער היה מיוצג, בא כוחו הצהיר בפני בית משפט ביום 10.10.13 כי אינו רואה עיוות דין בשמיעת טעונים לעונש בהעדר המערער.

אילו המערער היה מגיע בזמן לבית המשפט, לא היה נעדר משמיעת הטעונים.

לגופו של ענין דין הערעור להתקבל על פי החלופה השניה שהתבקשה במסגרת הערעור.

1. בישיבת בית המשפט ביום 28.4.13, נוכח המערער, הודה בעובדות כתב האישום במסגרת הסדר, שמע את בית המשפט מודיע כי אינו כבול להסדר הטעון והרשיע המערער.

מכאן, המערער היה מודע כי קימת אפשרות שבית המשפט לא יכבד הסדר הטיעון כפי שהוצג, והעונש בפועל יהיה שונה מזה שהוצג בפני בית משפט.

2. בא כח המערער היה רשאי להמשיך ההליך בו החלו הצדדים, קרי, לאחר הרשעה לטעון לעונש, ללא הסדר.

3. ביום 24.10.13 בטרם מתן גזר הדין, ביקש המערער לומר דברים לבית המשפט אך לא טען מילה חצי מילה לענין גזר הדין, או, כי לא היה מקום לקיים טיעונים לעונש בהעדרו.

4. צדק בית משפט קמא משקבע מתחם ענישה, יחד עם זאת תמיד יש לזכור כי הענישה הינה אינדוידואלית. ובמקרה זה לענישה האינדוידואלית, יש פאן נוסף שבית המשפט היה חייב להתייחס אליו. הכוונה לנתון הבסיסי, שאין להתעלם ממנו, ההודאה שניתנה במסגרת הסדר טיעון אליו הגיעה התביעה "עקב כשלים ראייתיים" כלשונה .

ומשבא כח המערער ביקש לטעון לעונש, ולא חזר בו מההודאה, לא היה מקום להתעלם מהנסיבות,

היה על בית המשפט לראות לנגד עיניו העונש שסוכם עם התביעה, טרם גזר הדין.

אכן, בית משפט אינו כבול בהסדר, על אחת כמה וכמה, משמדובר בטעון פתוח, אבל במקרה זה מקום שהתביעה מעידה על קיומם של כשלים ראייתיים, עובדה זו חייבת לקבל ביטוי בענישה.

בעונש שגזר בית המשפט לא מצאתי ביטוי לעובדה זו.

נוכח כך, אני מוצאת להתערב בעונש, כדלקמן:

עונש הפסילה בפועל נגזר מהפסילה הראויה בנסיבות מקרה זה, בצירוף שני חודשי פסילה נוספים ובגין כך לא תוטלנה עבודות של"צ .

לפיכך, עונש הפסילה הכולל בפועל, יעמוד על 22 חודשי פסילה, בניכוי כל תקופת הפסילה שרוצתה עד היום.

מאסר על תנאי בן 6 חודשים שלא יעבור על עבירה של נהיגה בשכרות או, נהיגה בזמן פסילה. התחיבות על סך 5000 ₪ באותם תנאים שנקבעו בבית משפט קמא.

יתר הרכיבים בעינם.

המזכירות תשלח עותק פסק הדין לצדדים ובאי כוחם.

ניתן היום, כ"ט אייר תשע"ד, 29 מאי 2014, בהעדר הצדדים.